

predsednik
Dieter F. Uchtdorf
drugi svetovalec v Prvem
predsedstvu

Sveti v vseh letnih časih

V otroštvu sem videl košček sveta, ki bi se lahko pojavljal na razglednici za vsak letni čas. Vsak mesec je bil sijajen in čudovit. V popolnem zimskem dnevu je sneg pobelil gore in mestne ulice. Spomlad je prinesla očiščujoči dež in razcvet življenja, oblečenega v zeleno. Leno poletno nebo je bilo kakor prijetno modro platno za sijoče žareče sonce. In osupljiva jesen je naravo spremenila v sijajne odtenke oranžne, rumene in rdeče. Kot otroku mi je bil vseč vsak letni čas in do današnjega dne mi je vseč značaj in edinstvenost vsakega posebej.

Tudi v življenju imamo letne čase. Nekateri so topli in prijetni. Drugi ne. Nekateri dnevi našega življenja so lepi kot slika na koledarju. In vendar so tudi dnevi in okoliščine, ki prinašajo srčne bolečine in nam v življenje lahko prinesejo globok obup, nezadovoljstvo in zagrenjenost.

Prepričana sem, da smo že vsi kdaj pomislili, da bi bilo prijetno, če bi živeli v deželi, kjer bi bili samo takšni dnevi, kakršne so slike na razglednicah, in bi se izognili vmesnim neprijetnim trenutkom.

Vendar to ni mogoče. Tega si niti ne želimo.

Ko se ozrem na svoje življenje, je očitno, da sem najbolj rasel ravno, ko sem preživel viharna obdobja.

Naš modri nebeški Oče je vedel, da morajo njegovi otroci, če hočejo odrasti v bitja, ki naj bi postali, na potovanju skozi življenje doživeti obdobja težav. Prerok

Lehi iz Mormonove knjige je dejal, da se brez dvojnosti »pravičnost ne bi mogla izvrševati« (2 Ne 2:11). V resnici prav zaradi grenkobe lahko prepoznamo, primerjamo in cenimo, kako prijetno je življenje (gl. NaZ 29:39; Moses 6:55).

Predsednik Brigham Young je to povedal takole: »Vsa inteligentna bitja, ki so okronana s krono slave, nesmrtnostjo in večnim življenjem, morajo skozi vsak težak preizkus, ki je določen inteligentnim bitjem, da ga morajo doživeti, zato da prejmejo svojo slavo in povzdignjenje. Ljudje bodo morali pretrpeti vsako nesrečo, ki jih lahko doleti, [...] zato da jih bo pripravila na to, da bodo lahko v Gospodovi navzočnosti. [...] Za svojo odrešitev potrebujete vsak preizkus in izkušnjo, ki ste jo doživeli.«¹

Vprašanje ni, ali bomo obdobja težav izkusili, temveč kako bomo viharje prestali. Naša priložnost v življenjskih obdobjih, polnih viharjev, je, da se oprimemo zveste Božje besede, kajti njegov nasvet ni namenjen samo temu, da bi nam življenjske viharje pomagal prestati, temveč da bi nas skoznje tudi vodil. Nebeški Oče nam je dal svojo besedo preko svojih prerokov – dragoceno znanje, katerega namen je, da nas vodi skozi izzive težkih obdobj v neizrekljivo radost in sijajno luč večnega življenja. Pomemben del naših življenjskih izkušenj je, da razvijemo moč, pogum in integriteto, da se oklenemo resnice in pravičnosti navzlic udarcem, ki jih bomo morda doživeli.

Tisti, ki so vstopili v krstne vode in prejeli dar Svetega Duha, so z nogami stopili na pot učenca in jim je naročeno, naj stanovitno in zvesto sledijo Odrešenikovim stopinjam.

Odrešenik je učil, da sonce vzhaja »nad hudobnimi in dobrimi ter pošilja dež pravičnim in krivičnim« (Mt 5:45). Včasih ne moremo razumeti, zakaj se v življenju dogajajo težke, celo nepravične stvari. Toda kot Kristusovi privrženci zaupamo, da bo vse, če bomo marljivo iskali, vselej molili in verjeli, v naše dobro, če bomo hodili pokončno (gl. NaZ 90:24; poudarek dodan).

Kot člani Božje Cerkve, kot sveti radostno in voljo služimo v vsakih vremenskih razmerah in v vseh letnih časih. In pri tem nam srce navda posvečena vera, zdravilno upanje in nebeška dobrotljivost.

Vseeno pa bomo morali skozi različna obdobja – tako prijetna kot boleča. Toda ne glede na obdobja bomo kot privrženci Jezusa Kristusa upali v Gospoda, ko hodi mo k njegovi luči.

Skratka, smo Božji sveti, odločeni, da se od njega učimo, da ga ljubimo in da ljubimo bližnje. Smo romarji na blagoslovljeni poti učenca in stanovitno bomo hodili proti nebeškemu cilju.

Zatorej bodimo sveti spomladi, poleti, jeseni in pozimi! Bodimo sveti v vseh letnih časih!

OPOMBA

1. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), str. 261–262.

NAUK SPOROČILA

Prvo predsedstvo je učilo: »Ene največjih pridig so podane s petjem hvalnic.« (*Hymns*, str. ix). Ko se boste pogovarjali o tem sporočilu, premislite, da bi s tistimi, ki jih poučujete, zapeli eno od naslednjih hvalnic ali katero drugo pesem o vztrajanju v težavah: »Kako trdno vero imate v Boga?« (HO, str. 6), »Gospod moj pastir je« ali »Let Us All Press On« (*Hymns*, št. 243). Če boste začutili navdih, spregovorite o tem, kako se je neko viharno obdobje v vašem življenju izkazalo za blagoslov.

Žalosti sem pustil oditi

Juan Zhu

Ko sta se v našem oddelku krstila moja prijatelja, brat Chen in njegova žena, sem bil presrečen. Leto po krstu sta se pečatila v templju, njun sin, ki je umrl, preden sta se pridružila Cerkvi, pa je bil pečaten k nji-ma. Chenova je bilo čudovito gledati, kako raste v evangeliju!

Naslednjo leto pa je brat Chen umrl v prometni nesreči. Po nesreči se mi je zdelo, da je njegova smrt vselej prisotna v mojih mislih, pogosto pa me je preganjala v sanjah. Prebudil sem se v solzan in vedno znova vprašal: »Zakaj?« Zakaj Gospod dopušča, da se dogajajo tovrstne tragedije? Zakaj se je tej lepi družini moralo zgoditi nekaj takega?« Ko sem se nekega dne boril s temi vprašanji, sem vzel v roke priročnik z lekcijami in prebral naslednje besede predsednika Spencerja W. Kimballa (1895 – 1985):

»Če bi na zemeljsko življenje gledali kot na celoten obstoj, potem bi bile bolečine, žalost, neuspehi in kratko življenje katastrofa. Če pa na življenje gledamo kot na nekaj večnega, ki se začne daleč v predzemeljski preteklosti in se nadaljuje v večno posmrtno prihodnost, potem je vse dogajanje moč postaviti v pravilno perspektivo. [...]

Mar nismo izpostavljeni skušnjavam zato, da preizkušajo našo moč, boleznim, da bi se učili potrpežljivosti, smrti, da bi postali nesmrtni in poveljani?«¹

Tisti trenutek sem se odločil, da bom žalosti pustil oditi, in se uzrl v obljubljeni in možni prihodnosti. V mislih sem zagledal brata Chena, ki se je srečno vrnil k svoji družini. Pogled na to mi je prinesel mir. Vem, da nam bo nebeški Oče dal modrost in pogum, da se bomo soočili s težavami.

Avtor je s Tajvana.

OPOMBA

1. *Teachings of Presidents of the Church: Spencer W. Kimball*, 2006, str. 15.

Služenje v vseh letnih časih

Predsednik Uchtdorf uči, da bi morali »radostno in voljno služiti v vsakih vremenskih okoliščinah in v vseh letnih časih«. Kako lahko drugim služite pozimi? Kako lahko drugim služite spomladi? Kaj pa poleti in jeseni? Zapišite predloge za vsak letni čas. Morda boste enega svojih predlogov uporabili prav ta mesec!

vera, družina, pomoč

Samostojnost

Gradivo preučite v duhu molitve in se o njem ustrezno pogovorite s sestrami, ki jih obiskujete. Uporabite tista vprašanja, s katerimi boste sestre okrepili in zaradi katerih bo Društvo za pomoč postalo dejavni del vašega življenja. Več o tem na reliefsociety.lds.org.

Samostojnost je zmožnost, zavezanost in prizadevanje, da poskrbimo tako za svojo kot za družinsko duhovno in posvetno blaginjo.¹

Ko doma in v skupnosti spoznavamo in udeležujemo načela samostojnosti, imamo priložnosti, da skrbimo za revne in pomoči potrebne in da drugim pomagamo do samostojnosti, zato da lahko v stiskah vztrajajo.

Imamo privilegij in dolžnost, da svobodno delujemo, zato da postanemo samostojni duhovno in posvetno. Ko je starešina Robert D. Hales iz zbora dvanajstih apostolov govoril o duhovni samostojnosti, je učil: »Če svoje zaveze živimo v duhu molitve – če vredni vzamemo zakrament, če smo vredni tempeljske dovolilnice in če se žrtvujemo, da služimo drugim – se spreobrnemo in postanemo duhovno samostojni.«²

Starešina Hales nam je svetoval, naj postanemo posvetno samostojni, »kar pomeni, da po srednji šoli pridobimo dodatno izobrazbo ali poklicno usposabljanje, da se učimo delati in živeti v okviru svojih

zmožnosti. Če se sedaj izogibamo dolgovom in če varčujemo, se pripravljamo na redno služenje v Cerkvu v prihodnjih letih. Namen tako posvetne kot duhovne samostojnosti je, da zase poskrbimo tako, da lahko pomagamo drugim v stiski.«³

Iz svetih spisov

Mt 25:1–13; 1 Tim 5:8; Al 34:27–28; NaZ 44:6; 58:26–29; 88:118

Iz naše zgodovine

Potem ko so sveti iz poslednjih dni zbrali v Dolini Slanega jezera, ki je bila osamljena puščavska pokrajina, je predsednik Brigham Young hotel, da so uspešni in postavijo stalne domove. To je pomenilo, da so se morali naučiti veččin, ki so jim omogočile, da so postali samostojni. Predsednik Young je pri tem prizadevanju močno zaupal v zmožnosti, talente, zvestobo in pripravljenost žensk in jih spodbujal pri konkretnih posvetnih dolžnostih. Čeprav so konkretne posvetne dolžnosti sester Društva za pomoč danes pogosto drugačne, načela ostajajo ista:

- 1.** Naučite se ljubiti delo in se izogibajte brezdelju.
- 2.** Gojite duha samostojnosti.
- 3.** Sprejmite odgovornost za duhovno moč, zdravje, izobrazbo, zaposlitev, finance, hrano in vse drugo, kar je v življenju potrebno.
- 4.** Molite za vero in pogum za soočanje z izzivi.
- 5.** Krepite tiste, ki potrebujejo pomoč.⁴

OPOMBE

1. Gl. *Handbook 2: Administering the Church*, (2010), 6.1.1.
2. Robert D. Hales, *Coming to Ourselves: The Sacrament, the Temple, and Sacrifice in Service*, *Liahona* in *Ensign*, maj 2012, str. 34.
3. Robert D. Hales, *Coming to Ourselves*, str. 36.
4. Gl. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, (2011), str. 51.

Kaj lahko naredim?

- 1.** Kako sestram, za katere skrbim, pomagam najti rešitve za posvetne in duhovne potrebe?
- 2.** Ali svojo duhovno samostojnost nadgrajujem tako, da se pripravim za zakrament in se žrtvujem, zato da služim?